

til Lov om Tilvebringelsen af Heste til Bornholms Væbning."

(Anden Behandling findes i Tidenden Spalte 1873).

Der var til denne Behandling intet Vædringsforslag stillet. Lovforslaget i dets Helhed og Spørgsmaalet om dets endelige Vedtagelse fattes under Forhandling.

Sonne: Forinden nærværende Lovforslag forlader Landsstinget, være det mig tilladt at udtale min særdeles Tilfredshed med det, saaledes som det foreligger. Spørgsmaalet om Hesteudredningen er et saadant, hvis Løsning frembyder betydelige Vanskeligheder, og paa den anden Side er dette Spørgsmaal saa vigtigt, at en tilfredsstillende Ordning deraf var en Betingelse for, at i alt Fald jeg kunde holde paa Væbningen. Jeg vilde ikke kunne give et Forslag min Stemme, som paalagde Bornholm større Byrde til Hesteudredningen end det øvrige Land, og det er derfor, jeg med særdeles Paafjønneelse har set den Forandring, Lovforslaget er undergaaet i Folkethinget, og jeg maa aflægge min særdeles Tak til den høitærede Krigsminister, fordi han er gaaet ind paa de foretagne Vædringer. Saaledes som Lovforslaget nu foreligger, er jeg tilfreds med det, og jeg er vis paa, at Bornholmerne ere ligesaa.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved Lovforslaget (se Tillæg C Sp. 211—14).

vedtoges enstemmig med 41 Stemmer

Formanden: Dgsaa denne Sag er hermed færdig fra Nøgtdagen og vil nu blive tilstillet Conseilspresidenten.

Man gik derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Tredie Behandling af „Forslag til Lov om Besættelsen af Præsteembeder i Folkekirken“.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1932 ff.)

Der var intet Vædringsforslag stillet. Lovforslaget i dets Helhed og Spørgsmaalet om dets endelige Vedtagelse fattes under Forhandling.

S. Wederfen: Da jeg ikke ønsker, at min Afstemning skal blive misforstaaet, skal jeg kortelig tillade mig at motivere den. Det forekommer mig, som jeg alt tidligere har bemærket, at det er med Urette, naar det her er blevet paaberaabt, at det foreliggende Lovforslag i en tidligere Sæssion er blevet vedtaget saa godt som enstemmig af Landsstinget. Naar jeg nu, efter som Sagen staar, finder mig beføiet til at stemme mod Lovforslagets Vedtagelse, saa sker det væsentlig af den Grund, at det efter min Formening byder for Lidt, naar man overhovedet vil røre ved dette Forhold. Det forekommer mig, at, dersom man ikke erkjender, at det er kommet dertil, at man kan give Menigheden en virkelig Indflydelse, naturligtvis under den af Hensyn til det Heles gode Ordning fornødne Begrænsning, saa maa man hellere indtil Videre lade Forholdet ligge, som det er. Jeg tror imidlertid, som jeg allerede tidligere har udtalt, at man her altfor meget har set Spøgelser ved høilys Dag, og at der slet ingen Grund er til at befrygte det, som man har villet værges sig mod ved Fastsættelse af Enstemmighed, lige saa lidt som det Middel, hvorved man har villet værges sig, derimod, er praktisk rigtigt. Naar jeg derhos betragter disse forskellige Standpunkter, som de to Thing staa paa i denne Sag overfor hinanden, og ser hen til,

Rettelser.

- Sp. 1217, Lin. 15 og 16 f. n.: „den afdøde Mand's Medarvinger skulle indestaa hans Kreditorer for“, læs: „Fallentens Medarvinger skulle indestaa den afdøde Mand's Kreditorer for“.
- 1223, Lin. 20 „og for det Andet“, læs: „saasom“.
- 1225, Lin. 4 f. n.: „paagjældende“, læs: „nugjældende“.
- 1226, Lin. 17: „Erfaringen siger“, læs: „Erfaringen skal tilstige“.
- 1239, Lin. 20: „Betænkningen“, læs: „Betænkninger“.
- 1280, Lin. 12 f. n.: „og“, læs: „om“.
- 1399, Lin. 23: „at“, læs: „og“.